

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ช่องแคบมะละกา (Straits of Malacca) เป็นทะเลหรือส่วนที่แคบระหว่างคาบสมุทรมลายูและเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย โดยที่ช่องแคบมะละกามีความสำคัญในการเป็นพื้นที่ที่เป็นเส้นทางในการเดินเรือที่อาจเรียกได้ว่า จอแจที่สุดในโลก ข้อพิสูจน์เห็นได้จากมีเรือเป็นจำนวนมากกว่า 600 ลำต่อวัน ในการลำเลียงสินค้าจำนวน 1 ใน 4 ของโลกหรือน้ำมันดิบจำนวนครึ่งหนึ่งของโลก ความสำคัญของช่องแคบมะละกาในการเป็นเส้นทางที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเดินเรือในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และของโลก ทั้งนี้ช่องแคบมะละกาเป็นประตูใหญ่ (Main Gate) ที่มีความสำคัญในการเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก หากมีเหตุการณ์ที่ทำให้เรือไม่สามารถสัญจรผ่านช่องแคบไปได้ การเดินเรือจากทวีปยุโรปมายังตะวันออกกลางหรือ อินเดียที่จะไปเอเชียตะวันออกหรืออเมริกาเหนือต้องเดินเรืออ้อมไปยังช่องแคบ Sunda และช่องแคบ Lombok ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางเพิ่มมากขึ้นรวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จะเพิ่มขึ้นจากระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่มากขึ้นด้วย

ช่องแคบมะละกาจึงมีความสำคัญยิ่งในการเป็นเส้นทางในการเดินเรือของภูมิภาคและของโลก นอกจากนี้ช่องแคบมะละกายังมีความสำคัญต่อการเป็นเส้นทางในการเชื่อมเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญของโลกโดยเฉพาะการขนส่งพลังงานเชื้อเพลิงจากตะวันออกกลางไปยังประเทศผู้บริโภคอย่างประเทศจีนและญี่ปุ่น ช่องแคบมะละกาเป็นประตูหรือเส้นทางในการเชื่อมต่อเส้นทางของการขนส่งสินค้าระหว่างยุโรป ตะวันออกกลางหรืออินเดียมายังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อนำไปสู่เอเชียตะวันออกและอเมริกาเหนือ และจากสาเหตุที่ช่องแคบมะละกามีเรือแล่นผ่านจำนวนมากรวมทั้งสภาพทางภูมิศาสตร์ของช่องแคบมะละกาที่เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าวคือ จากตำแหน่งที่ตั้งของช่องแคบมะละกาที่อยู่ระหว่างรัฐหมู่เกาะอย่างประเทศอินโดนีเซียซึ่งทำให้ผู้กระทำผิดสามารถหลบซ่อนตัวรวมถึงหลบหนีการจับกุมง่ายและจากลักษณะที่ช่องแคบนี้มีความแคบทำให้ทะเลอาณาเขตของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอย่างทะเลอาณาเขตของอินโดนีเซียและมาเลเซียทับซ้อนกันเป็นประโยชน์ในการหลบหนีของผู้ที่กระทำผิด จากลักษณะดังกล่าวช่องแคบมะละกาจึงเป็นเป้าหมายของการโจมตีจากโจรสลัดและโจรปล้นเรือ

ลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นในบริเวณบริเวณช่องแคบมะละกามักเกิดขึ้นในบริเวณทะเลอาณาเขตของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ ซึ่งจากการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามหลักกฎหมายต่างประเทศเมื่อพิจารณาในด้านของสถานที่เกิดนั้นเป็นการกระทำผิดที่เกิดขึ้นนอกอำนาจของรัฐ จึงเป็นประเด็นปัญหาว่าการกระทำความรุนแรงต่อการเดินเรือที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกาที่เกิดขึ้นนั้นไม่เป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นกฎหมายจารีตประเพณีและตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 แล้วจะมีกฎหมายใดที่สามารถใช้ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดที่เกิดขึ้นต่อเรือในบริเวณช่องแคบมะละการวมถึงกลไกทางกฎหมายในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกาซึ่งจะได้ทำการศึกษาต่อไปในวิทยานิพนธ์นี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะของปัญหาโจรสลัดและการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกา

1.2.3 เพื่อศึกษาลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

1.2.4 เพื่อศึกษาลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของการปล้นเรือโดยใช้อาวุธตามที่บัญญัติไว้ในระเบียบปฏิบัติขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

1.2.5 เพื่อศึกษาถึงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในระดับทวิภาคี พหุภาคี และองค์การระหว่างประเทศ

1.2.6 เพื่อศึกษานโยบายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบและรัฐผู้ใช้ช่องแคบ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงสภาพปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดในบริเวณช่องแคบมะละกาในเรื่องคำจำกัดความของการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามอนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยเรื่องทะเลหลวง ค.ศ. 1958 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือ ค.ศ.1988 และข้อตกลงความร่วมมือระดับภูมิภาคว่าด้วยการต่อต้านโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในเอเชีย (The Regional Cooperation Agreement on Combating Piracy and Armed Robbery against Ship in Asia) รวมถึงกรอบความร่วมมือในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาความรุนแรงทางทะเลในช่องแคบมะละกา

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเอกสารเพียงอย่างเดียว โดยวิเคราะห์ถึงปัญหาความรุนแรงทางทะเลที่เกิดขึ้นบริเวณช่องแคบมะละกา โดยศึกษาอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องได้แก่ อนุสัญญาอนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยเรื่องทะเลหลวง ค.ศ. 1958 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือ ค.ศ.1988 และข้อตกลงความร่วมมือระดับภูมิภาคว่าด้วยการต่อต้านโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในเอเชีย (The Regional Cooperation Agreement on Combating Piracy and Armed Robbery against Ship in Asia) และข้อมูลต่างๆขององค์การกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ โดยศึกษาประกอบกับเอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือตำราต่างๆ วารสาร บทความ รวมทั้งข้อมูลต่างๆจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

ปัญหาโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในช่องแคบมะละกาไม่สามารถแก้ไขได้โดยอาศัยเฉพาะแต่เพียงมาตรการทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

1.6.2 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของปัญหาโจรสลัดและการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกาว่ามีลักษณะปัญหาอย่างไร เพื่อหาแนวทางแก้ไข

1.6.3 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

1.6.4 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะ องค์ประกอบ และความหมาย หรือคำนิยามของการปล้นเรือโดยใช้อาวุธตามที่ได้บัญญัติไว้ในระเบียบปฏิบัติขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

1.6.5 ทำให้ทราบถึงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่มีอยู่ในการแก้ปัญหาการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกาในระดับทวิภาคี พหุภาคี และองค์การระหว่างประเทศ

1.6.6 เพื่อศึกษานโยบายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบและรัฐผู้ใช้ช่องแคบ